

Schaatser **Mark Tuitert**

'Mooier dan Vancouver wordt het niet'

Botox geaccepteerd?

Ervoor uitkomen in elk geval niet

Mannen en pakken

De combinatie wordt vanzelfsprekend

Lichting 2010

Is er nog hoop voor verse filmers?

Marijke Helwegen

Vechten tegen de barcode

Harde cijfers zijn er niet, maar het heeft er alle schijn van dat mensen minder schroom dan ooit hebben om iets aan hun uiterlijk te laten veranderen. Al is het toegeven daarvan nog geen usance. 'Dan krijg je afgunst en ga je over de tong.'

Als Dimitri Mihaylov, cosmetisch arts in Den Haag, op zijn vrije dag een cliënt tegenkomt, krijgt hij vaak een knipoog. Of een andere steelse groet. Want mevrouw is in gezelschap van haar man. En die weet niet dat Mihaylov geregeld de rimpeltjes in het gezicht van mevrouw opvult en wegspuit. Of mevrouw is op stap met haar moeder. En die heeft geen flauw benul van de botoxbehandelingen van haar dochter. Mihaylov: 'Je kunt in Nederland rustig zeggen dat je coke gebruikt, homoseksueel bent of drie keer gescheiden bent. Maar botox? Dat is ongehoord.'

In 2006 zei Astrid Joosten in een interview dat ze volgens haar visagiste de laatste televisiepersoonlijkheid was die niet was uitgedekt, opgevuld of strak getrokken. Sindsdien beschuldigt iedereen in Hilversum elkaar van het gebruik van botox en rimpelvullers - zélf gebruikt niemand. Echt niet. Behalve natuurlijk de ambassadrice van de anti-rimpelbusiness Marijke Helwegen, die kan moeilijk anders. En ook Linda de Mol lijkt zich niet te schamen dat ze lijnen en rimpels te lijf gaat met de spuit. Maar zelfs Patricia Paay heeft jarenlang volgehouden dat ze haar jeugdige uitstraling te danken had aan gezond eten, veel sporten en, vooral, veel lachen. Pas onlangs bekende ze in *De Telegraaf* dat ze botox gebruikte - te veel zelfs - en dat het daardoor kwam dat zo van plastic leek. Intussen meldden cosmetische klinieken de

afgelopen jaren een verdubbeling van de omzet. Ook het klantenbestand van Mihaylov, medisch directeur van het Groot Hertoginne Instituut in Den Haag, stijgt al sinds hij voor zichzelf begon in 2007. Exacte cijfers willen hij en zijn collega's niet geven uit concurrentie-overwegingen. Dat geldt ook voor producenten. Bekend is slechts dat de omzet van botox en andere vulmaterialen in vijf jaar bijna 400 procent is gegroeid.

Dat het in potentie om een enorme markt gaat, laat zich raden. Veel vrouwen zijn ontevreden met hun uiterlijk. In 2000 was 59 procent nog wel te spreken over hoe zij eruit zag. Tien jaar later is dat nog maar 48 procent, zo blijkt uit onderzoek van TNS NIPO in opdracht van bladenmaker Sanoma.

De komst van botox heeft de drempel verlaagd in te grijpen in het verouderingsproces. Het is een ingreep met een tijdelijk effect en er hoeft niet te worden gesneden. En het is bereikbaar: je kunt bij wijze van spreken op elke straathoek een 'prikje laten zetten'.

Toch zijn de tekenen niet eenduidig. De Consumentenbond signaleert dat de weerstand tegen rimpelbehandelingen afneemt. Maar de Beauty Monitor 2010 (een enquête onder zeshonderd lezeressen van glossy's) concludeert dat slechts 1 procent van de onderzochte vrouwen ervaring heeft met botox.

'En? Zie je iets aan me?' Zodra ze uit de behandelkamer komt, gaat 'Nelleke', die beslist niet met haar echte naam in de krant wil, zit-

ten en kijkt de verslaggever verwachtingsvol aan. Maar die ziet dezelfde energieke, modieuze vrouw van tien minuten geleden: minuscule lachrimpels rond haar felblauwe ogen, de huid van haar hals is wat aan het verslappen, er loopt een groefje van haar mondhoeken naar de kin. Maar je zou haar geen 65 geven - de leeftijd die ze zich met moeite laat ontfoetselen. Eerder 55. Met dank aan haar rimpeldokter Mihaylov. Nelleke: 'Goed hè? Ziet het er niet natuurlijk uit? Dimitri doet nooit te veel. Mensen vragen mij nooit: 'Wat heb jij nou gedaan?' Ik krijg altijd te horen: 'Wat zie jij er goed út.'t, Dat ze rimpelvullers gebruikt, weten alleen haar man en kinderen. Anderen mogen het niet weten. 'Anders krijg je afgunst. Dan ga je over de tong: 'Ja, kunst dat ze er zo jong uitziet, ze gebruikt fillers.'

Onder de kristallen kroonluchter in de zwart-witte wachtkamer van de kliniek spreekt Mihaylov over de 'barcode', verticale rimpeltjes boven de bovenlip, de 'gordijnrimpels', verticale plooiën in de wangen, en de 'marionetlijn', de groef van de mondhoek naar de kin.) Sinds ze in onderhoud is bij Mihaylov heeft Nelleke er nauwelijks nog last van. Voor 200 euro per behandeling. En ze gaat hooguit twee keer per jaar. 'Eigenlijk is het een koopje. Ik was vanmorgen nog bij Ici Paris. De dame voor mij betaalde bijna 100 euro voor een potje rimpelcrème. Dat heb ik niet meer nodig. En het effect van fillers is zo groter.'

Nelleke zegt niemand in haar omgeving te kennen die ook *injectables* gebruikt, waarschijnlijk omdat ze er zelf niet open over is. Kapper Ricardo van As (41) uit Wassenaar daarentegen kent hele volksstammen die zich >

'Voor mijzelf staat er een rood bord met witte balk bij botox en rimpeldokters.'

door de dokter laten verfraaien. Waarschijnlijk omdat Van As er zelf ook geen geheim van maakt dat hij zijn mooie, gladde voorhoofd te danken heeft aan dokter Mihaylov. 'Ik praat met mijn wenkbrauwen', vertelt Van As. 'Want met mijn stem kom ik niet boven de herrie in de salon uit. Dus heb ik de neiging de klant met mijn wenkbrauwen te laten zien dat ik luister.' Het voortdurend optrekken van de wenkbrauwen leidt op den duur tot overdwarse plooiën en groeven in het voorhoofd. Maar dat laat Van As niet gebeuren. De botoxinjecties in het voorhoofd verlammen de spieren ter plekke, zegt hij tevreden. 'Ik heb weer rust in mijn gezicht.'

Een kleine chirurgische ingreep - bijvoorbeeld een ooglidcorrectie - is opvallend genoeg meer geaccepteerd dan botox en andere injectables. Terwijl een bezoek aan de rimpeldokter toch minder ingrijpend lijkt. Misschien komt het doordat een ooglift moeilijker te verbergen is. Je moet met de billen bloot. Daar komt bij dat om een ooglift de schijn van medische noodzaak hangt, soms zelfs voor vergoeding door de verzekering in aanmerking komt. Rimpels opvullen of wegsputten daarentegen zou van ultieme ijdelheid getuigen.

'En ijdelheid is niet geoorloofd in ons calvinistisch landje', zegt dermatoloog Carolien (36), die er niet mee te koop loopt dat zij zich een of twee keer pe jaar laat botoxen door een collega. Carolien is dan ook niet haar echte naam - een dokter die zich laat botoxen, dat is een nog groter taboe. 'Maar in ons wereldje is de stap natuurlijk snel gezet. De botox ligt bij mij in de koelkast. Overigens niet om rimpels te bestrijden maar voor patiënten die kampen met overmatige zweethanden of -voeten.' Carolien is 36. Ze heeft nauwelijks rimpels. Waarom dan toch de spuit erin? 'Je

moet er op tijd bij zijn. Botox voorkomt dat je rimpels krijgt. Als je eenmaal 50 bent, krijg je ze niet meer weg. Nu blijft mijn voorhoofd glad. En voorkom ik dat zich een frons vormt tussen mijn wenkbrauwen. Daarom zie je er bij mij ook niets van. Ik krijg niet opeens een ander of gladder gezicht.'

Dat botox de beweeglijkheid van de spieren aantast, vindt ze niet lastig. 'Het is even wennen. Het lijkt alsof iemand die spiertjes tegenhoudt als je met veel mimiek praat. Maar dat went. Je moet het ook niet helemaal plat laten spuiten. Je moet nog wel een beetje boos of verbaasd kunnen kijken.'

Volgens Marije de Jong, hoofdredacteur van vrouwenblad *Esta*, staan we op een keerpunt. 'Er zijn zo veel mensen die iets aan hun uiterlijk verspijkeren: ooglidcorrecties, liposucties, neuscorrecties, rimpelvullers. Als dit zo doorgaat, zijn de mensen die niets laten doen straks de uitzondering. Net zoals dat vrouwen die hun grijze haren grijs laten uitzonderlijk zijn geworden. Je haar verven is onschuldig, maar het is ook een ingreep waarmee je je leeftijd ontkent.'

Zelf heeft De Jong nog niets laten doen. Ook al komt ze weleens op tv, staat ze soms in de krant en elke twee weken met een foto in haar blad. 'Pas als ik ongunstig ga afsteken omdat iedereen wat heeft laten doen, ga ik misschien alsnog door de bocht. Maar aan rimpelvullers begin ik niet. Dat is een brug te ver. Er is te weinig bekend over de risico's. Ik ken een vrouw bij wie een rimpelvuller is gebruikt die is gaan klonteren en ontsteken. Die vrouw gaat door een hel.'

Het gebruik van permanente, oftewel niet afbreekbare rimpelvullers wordt afgeraden door de Inspectie voor de Gezondheidszorg en de Nederlandse Vereniging voor Cosmetische Geneeskunde. Maar voor de cliënt is het

moeilijk te controleren wat een arts precies in de rimpel spuit. Sowieso is er weinig controle, ook niet op de tijdelijke rimpelvullers. Het zijn geen geneesmiddelen en dus worden ze niet uitgebreid getest op risico's en bijwerkingen. Dat is een verschil met botox, dat wél een medicijn is en uitgebreid wordt getest.

Als Hanneke Groenteman (71) zichzelf terugziet op tv, schrikt ze zich elke keer lam. 'Het is kinderachtig, maar ik zit alleen maar naar mijn rimpels te loeren.' Ze trekt de huid in haar hals strak naar achteren en grijnst. 'Als ik dat nou eens weg laat snijden? Ik erger me aan dat ouder wordende vel. Ik erger me aan het oud worden. Want dat zit er natuurlijk onder.'

Groenteman is niet tegen cosmetische ingrepen. Ze heeft haar oogleden laten liften en, nadat ze was afgevallen met behulp van een maagverkleining, een buikwandcorrectie laten doen. 'Die buikwandcorrectie was cosmetisch. Je kan dat vel ook goed in je spijkerbroek stoppen. Maar botox? Rimpelvullers? Nee. Ten eerste moet je het telkens opnieuw laten doen. En die gladde gezichten vind ik niet mooi. Maar laat iedereen vooral doen wat hem of haar gelukkiger maakt, hoe tijdelijk ook. Voor mijzelf staat er een rood bord met witte balk bij botox en rimpeldokters. Dat is vechten tegen de bierkaai. Het pad van de permanente restauratie wil ik niet op. Want het volgende is dat je je gaat ergeren aan die tieten en die armen die lubberen.

'Ik denk dat het verslavend is. Zodra je je buik laat corrigeren, ga je je storen aan die opgezette maag. Ik heb mezelf moeten toespreken. 'Ophouden!' Over die maagoperatie heb ik natuurlijk ook jarenlang gezegd: daar begin ik niet aan.'

Laatst zag ze zichzelf terug bij *De wereld draait door*. En ze zag een oude vrouw tussen allemaal mooie, jonge mensen. 'Dat blijft moeilijk, want van binnen voel je je niet oud. Dat is een constructiefout in de mens: dat je van buiten oud wordt en van binnen niet. Ik denk dat we daarom die tovertuin hebben betreden.'